

Leto: I.

Maribor, sobota 30. oktobra 1920

Številka: 55.

Zborovanje zaupnikov jugosl. dem. stranke v Celju.

Kandidatska lista za mariborsko volilno okrožje. — Koliko strank bo nastopilo v Sloveniji.

Ob drugi obletnici.

Maribor, 29. oktobra.

Danes sta minili dve leti od tistega trenutka, ko je naš narod vseh treh plemen strl robske okove tisočletno sužnosti, ko si je postavil prvič svojo lastno hišo, narodno državo Jugoslavijo. V življenju narodov je to kratka doba, toda v zgodovini našega je ta doba dveh let večjega pomena, kakor vsa dolga poprejšnja stoletja.

Ob obletnicah se človek rad obrača nazaj v dobo od početka do jubileja. Ozirimo se tudi mi nazaj v dobo teh dveh let.

Bilo je v početku jeseni l. 1918. Razmere v avstroogrski monarhiji so postajale vedno bolj pereče in vsak, kdor je pazno zasledoval notranje vrenje, je moral s sigurnostjo spoznati, da se bližajo tej stari mačehi slovanskih narodov usodni zadnji dnevi. O tem so bili prepričani seveda tudi vsi dalekovidnejši politiki vseh avstro-ogrskih narodov; zato so pričeli misliti na slučaj iznenadenja ter pripravljati vse potrebno. Osnovni so se narodni sveti, ki so potem ob prevratu prevzeli važne posle prvih narodnih vlad. Sledil je poraz v Macedoniji, oklic poljske samostojnosti, Hrvati so zasedli reko itd. itd. Končno pa so napočili usodni, zgodovinski zadnji dnevi oktobra, ki so bili obenem tudi zadnji dnevi avstroogrške države. Izbruhnila je revolucija: Narodni sveti so se proglasili za narodne vlade. Med njimi, ki jim je tedaj prvič zopet zažarelo solnce svobode, je bil tudi naš slovensko-hrvatsko-srbski narod. Dne 29. oktobra pred dvema letoma ga je Narodni svet v Zagrebu proglasil za svobodnega in neodvisnega.

In potem? Potem je sledila svoboda

M. Kovačič:

Izza prevrata.

(K drugi obletnici).

IV.

Prihodnji dan — bila je nedelja — sem se javil pri komandi mariborskega pešpolka. Hej, koliko nas je bilo, ki smo se zavedali, da nas domovina potrebuje! In po večini fantje, ki smo bili kot dijak v pokojni Avstriji v raznih tajnih organizacijah. Tam zasejano seme je vzklilo, je radostno poganjalo!

In v torek zjutraj sem se že odpeljal na Koroško. Rajni Malgaj je imel pomoč tudi od mariborskega pešpolka. Nadpor. K. iz Studencev — sedaj tudi že med rajnimi — je bil pri njem z nekoliko strojnimi in za nje neobhodnim opremljenim moštvom. Čez teden že se ni slekel, malo je spal; njega sem zamenjal.

Dragi Malgaj, nikoli Ti ne bom pozabil, kako gorko si mi stisnil roko, ko sem Ti kot poveljniku v Mežiški dolini javil, da sem prišel K.-a zamenjati! Kako si nas, ki smo Ti bili podrejeni, vedel prikleniti na se in nas navdušiti, da bi bili šli s Teboj in za Te tudi do skrajnosti, če bi bilo treba. Saj si vedel razpoložati z malimi silicami (saj mi ne mo-

in samostojnost! Toda kako vse drugačna, kakor smo pričakovali. V svojem otroškosrečnem pričakovanju smo mislili, da bo imela naša lastna država vse dobre in solnčne strani, nismo pa pomisli na težave in na sence. Zato smo pa bili tudi samo pripravljeni na to srečo in na solnce; pripravljeni le uživati, ne pa tudi delati in dajati. In tako je prišlo, da smo dve dolgi leti samo jemali, nismo pa nič dali. Cimbolj pa smo jemali, tem manj je bilo več, kar bi lahko jemali in čim manj je bilo, tembolj smo bili s to svojo lastno državo nezadovoljni. V pohlepnosti smo čisto prezrli vse kar nam je dala, še namenoma smo prezrli in se ji nikoli niti z eno samo besedo nismo zahvalili, psovali in grdili pa smo jo za vse ono, česar nam ni dala, česar nam deloma niti dati ni mogla.

To je bil tudi prvi in poglavitni vzrok vseh onih težkih nesreč, ki so nas doletele tekom teh dveh let. Zakaj? Ker smo pričakovali, da bo vse dobro prišlo samo od sebe, se niti ganili nismo, da bi sami za to dobro poskrbeli ter smo mirno in le z navadnim gostilniškim zapiranjem protestirali, ko so se vodstva naše drago svobodne države polastili brezvestni špekulanti Vesnić-Protič-Koroščevega kova. Mirno smo jih pustili, da so celi dve leti vodili barko naše usode po svojih radikalno-klerikalnih vodah ter jo zavozili v oni nevarne plitvine, v katerih se nahaja danes.

V tem leži tudi krivda, da je naša največja narodna in državna rana ob Jadranu še vedno odprta. Mirno smo pustili, da so jo lečili homeopati, ki so na naš račun in račun naše mlade države celi dve leti pohajkovali po Parizu ter po vseh mogočih letoviščih in za-

rem reči) in vsakega postaviti na svoje zanj primerno mesto. Niti mi, niti naše oziroma Tvoje moštvo Te ne moremo pozabiti: v delih svojih — v naših srcih — živel bodeš večno!

Za nekaj dni mi je bil predal Malgaj poveljstvo kot najstarejšemu med častniki, ko se je odpeljal po nujnih opravkih v Celje in — mislim — tudi v Maribor. Uspeh se je kmalu pokazal; še predno se je vrnil zopet v Prevalje, kjer je navadno bival, je prišlo k nam prvih 30 Srbijancev, prvi menda sploh, ki so nam pomagali oteti Koroško iz grabežljivih nemških krempljev. Bili so oni, ki je z njimi Malgaj vkorakal v Pliberk. Da ste ga videli, kako jih je bil vesel; in da ste videli bračo Srbijance, kako so nam bili vdani in pripravljeni, iti na prvo besedo za rešitev svoje brače i — v pekel! Vtisi — neizbrisljivi!

Pri teh lepih spominih iz Koroške pa danes, ko je plebiscit za nami in to z neugodnim uspehom, tudi obtožujem: Ne bilo bi koroških dogodkov v maju 1919, ne bilo bi treba njim sledeče koroške ofenzive niti plebiscita, ko bi bila ljubljanska Narodna vlada dala spošto-

baviščih širom Evrope. V tem leži krivda, da smo izgubili zibelko naše davne svobode, divno našo Koroško. V tem leži krivda vseh tisočero drugih manjših nesreč.

V svojem prepričanju, da bo prišlo vse samo od sebe, se nismo celi dve leti pobrigali, da bi se našli v nepremagljivi skupni falangi vsi trije bratje kakor en sam. Dve dolgi leti smo iskali le vse, karkoli smo mogli nazvati slabo eden na drugemu, nikoli pa si nismo segli možko v roke ter si priznali: vsi smo krivi.

Po setvi razdora se nikoli ne žanje edinstva. Zato ni čudno, če smo si danes po dveh letih življenja v skupni hiši trije bratje bolj tuji, nego smo bili pred dvema letoma.

Toda ob obletnicah ne gledamo le nazaj, tudi naprej gledamo navadno sanjamo nove načrte, pred vsem pa iščemo lečilo za nastale rane. Poglejmo tudi mi v bodočnost! Potrkajmo se danes ob drugi obletnici naše svobode na grešna prsa ter se pokesajmo vseh teh neštetihih grehov, ki smo jih v tej dobi zagrešili ter si prisežimo, da bomo postali drugačni.

Koliko bo vreden ta naš kos bode pokazala že najbližja bodočnost; pokazal bode že 28. novembra, dan volitev v konstituanto. Če bomo volili one može, ki hočejo enotno in močno Jugoslavijo, potem bo to najlepši dokaz, da imamo še voljo popraviti, kar zagrešili.

Koroški plebiscit.

(Reminiscence.)

VII.

Da so imeli Nemci nečisto vest ter da so se bali, da bi njihove sleparije ne prišle na dan, to se je jasno videlo že

vanemu generalu Maistru prosto roko. Tako vsaj je moja sodba in cenj. bralci naj si stvorijo svoje mnenje, ki gotovo ne bo zelo različno od mojega. Kakor nam je Maister spasil Maribor, tako je hotel zasesti tudi Koroško. Ali Ljubljana mu tega ni dovolila. Poleg tega pa zaveda krivda tudi Narodno veče v Zagrebu. Tam so vedeli, da so se vračali Dalmatinci v domovino. Kdor pozna Dalmatince, ve, da opravlja svojo službo zanesljivo in da moreš vse imeti od njega, ako mu daš dovolj „panjoke“ (kruha) in če ima dobro „minjažo“. In obojega je bilo ob prevratu dovolj! Ako bi dobili naši Dalmatinci še vrh tega ono plačo, ki jo je dobivalo vojaštvo po prevratu, bi ne bilo zvestejših in boljših brambovcev, nego bi bili oni. In bilo jih je nad 1200 za fronto sposobnih mož! Med njimi krog 250 izvežbanih strojničarjev, t. j. po potrebi opremljenega moštvu za 40 ali še več strojnic. Kaj bi bil s tem mogel Maister narediti! Trebalo bi mu le proste roke od strani Nar. vlade ljubljanske in brzobjavke od Nar. veče v Zagrebu: Tega in tega dne se pripelje toliko in toliko Dalmatincev skozi Maribor; na razpolago so vam! (Orožja in oprema je bilo v Mariboru

na njihovih obrazih. Mi, ki smo jih videli za časa plebiscita in po plebiscitu, smo tako s sigurnostjo tolmačili izraz njihovih obrazov — nemirna vest in strah, da ne bi bili izsledeni. Nevem, kako bi drugače mogel tolmačiti tudi vse one strašne demonstracije, ki so ji po plebiscitu vsak dan uprizarjali celovški Nemci in nemčurji pred hotelom, kjer so bili nastanjeni naši zastopniki posebno pa še v torek 12. oktobra, ko so dejansko napadli člana naše delegacije, dr. Kotnika.

Tega dne sem bil tudi jaz v Celovcu ter z gospodom ministrom Jovanovićem gledal pri oknu, seveda v nerazsvetljeni sobi, kako so divjali Nemci in nemčurji pred našo delegacijo. Gospod Jovanović mi je tedaj rekel: „Ne razumem tega ponašanja. Ko bi bili trdno prepričani o svoji zmagi, potem ne bi demonstrirali, ampak manifestirali.“

Mislim, da sem z vsem, kar sem doslej napisal, dovoljno osvetlil plebiscitno vprašanje Koroške ter navedel dovolj dokazov, da se je izvedel na podlagi sleparije, radi tega hočem staviti le še nekaj lastnih opazk o delu naše vlade in naše javnosti v tem tako važnem državnem vprašanju.

Po obnašanju glasovalcev se je dalo sklepati na katero stran so glasovali. Oni, ki so bili podkupljeni od Nemcev so se obnašali nemirno ter so naši takoj spoznali, da so glasovali za Avstrijo. Kljub tem pa bi po strogem računu morala biti zmaga naša. Med našimi pa je vladalo zmagozvestno razpoloženje. V pondeljek in v torek Nemci niso kazali nikakega veselja, ker so se, kakor sem že rekel, še vedno bali, da bi sleparije ne prišle na dan, ali da ne bi jih izdal kateri od Judežev, kar bi

dovolj.) In prepričan sem, da bi bil general Maister, če bi bil to dvoje imel vedel razpolagati s tem tisočem ljudi in da bi bil od njega na Koroškem storjeni fait accompli popolnoma spremenil situacijo ter da bi ne bilo sedaj „koroške tragedije“. Tako pa je povrh vsega — kakor že omenjeno — Mirkov bataljon Dalmatincev v Zagrebu razdejal Frankovluk! J'accuse!

V.

Po tej stranpoti zopet k posadki Mežiške doline!

Ko se je bilo i meni zgodilo tako, kakor tovarišu K.-u, sem bil zamenjan in sem se vrnil v Maribor. Tu nas je čakalo nekaj novega, zanimivega, prijetnega, kar je, predno smo to doživeli, tiščalo nas in dičnega generala Maistra — razoroženje „belo-zelene garde“.

Bilo je krog 25. novembra; natančno se dneva ne morem več spomniti. Dan pred razoroženjem nam je bilo naročeno, da ostanemo po kosilu v častniški obednici, čes, da pride general Maister in da nam ima nekaj povedati. Večina nas ni vedela, kakšen namen ima njegov poset; mislili smo, da bo kako častniško zpo-

bilo jako opasno dokler se protokol ne podpiše.

Strašno je bilo naše iznenadenje, ko je bil izid objavljen s tako veliko razliko. Ljudje so se zgražali ter splošno govorili: "Nedelimo, da se bodo vršile sleparije, vendar pa nismo verjeli, da bi mogli prislepariti tako veliko število glasov. To razočaranje je seveda popolnoma razumljivo, ko se je opazilo, da je bilo oddanih celo par tisoč glasov več nego je bilo volilcev.

Naš narod je pričakoval sedaj naj-energičnejše korake naše vlade, ki bo znala in mogla dokazati, da se izid plebiscita ne more in ne sme priznati kot odločujoč izraz narodne volje. Vsi smo pričakovali, da bo naši vladi uspelo razveljaviti plebiscit ter doseči revizijo plebiscitnega vprašanja. Toda v tem smo se silno prevarali. Naša vlada ni poduzela nikakega energičnega koraka, ker to, da je poslala za par dni vojaštvo v cono A ter ga potem zopet odpoklicala se ne more smatrati za kak energičen korak. Naša vlada je tudi takrat pokazala skrajno slabost in popustljivost, da čisto navadno pokorščino antanti.

Vlada g. Vesniča ni znala, a najbrž tudi niti hotela ni, pokazati za Koroško toliko interesa, kolikor bi ga napram temu splošnodržavnemu vprašanju morala pokazati. Vlada g. Vesniča nosi odgovornost za porazen izid koroškega glasovanja z več razlogov, od katerih so najglavnejši sledeči.

(Konec prihodnjic.)

Dne 5. novembra koncertira v Mariboru slavni češki violonist Kocian.

Zunanja in notranja politika.

* **Volilno zborovanje zaupnikov JDS za štajersko-prekmursko volilno okrožje v Celju.** V četrtek so se vršilo v Celju volilno zborovanje zaupnikov JDS za štajersko-prekmursko volilno okrožje, katerega se je udeležilo okrog 70 zaupnikov raznih organizacij. Zborovanje je otvoril predsednik celjske okr. org. JDS g. dr. Kalan ter dal besedo iz Beograda došlemu ministru dr. Kukovcu, katerega so navzoči prisrčno pozdravili. G. min. dr. Kukovec je na to podal kratko, a

Krog 13. ure popoldan je Maister prišel. Pozdrav z naše strani je bil popolnoma vojaški. Ali Maister nas je vedel s prvimi besedami pridobiti za se.

"No fantje, kako je v vas," se je glasilo njegovo vprašanje.

Naša srca so mu zletela nasproti. "Živijo general Maister," je bil naš odgovor. Popolnoma smo bili njegovi.

Tako veličasten skoro se mi je zdel ta trenutek kakor oni, ko je zaorila ob lnu na bavarski meji "Lepa naša domovina".

Nato nas je Maister zaprisegel na našo mož-besedo in na našo ljubezen do domovine, da ostane tajno vse, kar se bo govorilo na tem zborovanju, dokler ne bodo sklepi tega zborovanja udeleženi.

Prisegi je sledil razpored nalog, ki so nam pripadle. Sam nisem dobil nobene posebno važne naloge. Vem samo to, da smo se oddahnili vsi, mi in z nami general Maister, ko je bila belo-zelena garda razorožena.

Kmalu po tem dogodku sem stekel vojaško sukno. Spomina vrednih epizod iz prevarata so doživeli gotovo tudi drugi; zeleti bi bilo, da se omejo pozabljenju, da se ob njih čitanju navdušijo mlajši in da jih kedaj po svoje porabi vestni zgodovinar.

izčrpno poročilo o notranjem in zunanjem političnem položaju ter o najbližjih nalogah jugoslovenskih političnih strank. Natančnejše poročilo prinesemo pozneje, omenjamo le, da se je med poročilom o jadranskem vprašanju zborovalcem, kakor tudi ministru samemu orosilo oko, tako, da je moral svoja izvajanja za nekaj časa prekiniti. Pod vtisom njegovih resnih izvajanj se je vršilo zanimivo nadaljnjše zborovanje o programu in taktiki JDS ter so bili vsi navzoči edini v tem, da je odločen nastop naše stranke danes bolj kot kdaj prej potreben v interesu edinstvenosti države. V debato so posegli posl. Voglar, Lovro Petovar, Ivan Prekoršek, dr. Reisman, Vekoslav Spindler, Janko Lesničar, min. dr. Kukovec sam ter drugi. Resolucija, kakor tudi kandidatna lista sta bili sprejeti enoglasno. Končno so zborovalci izrekli iskreno zahvalo za poživovalno delovanje v prosep edinstvenosti SHS min. dr. Kukovcu ter zaupnico navzočemu posl. Voglarju. Zborovanje je končalo z razgovorom o volilnem gibanju ter je obljubil min. dr. Kukovec, da pride dne 7. nov. na dem. volilni shod v Maribor.

* **Resolucija zborovanja v Celju.** Na volilnem zborovanju zbrani zaupniki JDS za mariborsko volilno okrožje se izrekajo za pokrajnske samoupravne edine, ki se bodn ezirale na gospodarske in geografske enote. Z ozirom na to odklanjajo z vso odločnostjo plemensko avtonomijo Slovenije ter zahtevajo pokrajnsko samoupravo z lastnim središčem za štajersko volilno okrožje. Le tako je mogoče, da se bodo takoj oni gospodarski, socialni in kulturni interesi, ki so začasno prešli v reševanje na pokrajnsko vlado v Ljubljani, pa so se težko zanemarjali, vpeševali tako kot odgovorjanja ljudskim potrebam. Druga resolucija se je sprejela v korist drž. uradnikov v smislu njihovih zahtev, pragmatike itd.

* **Kandidati JDS za mariborsko volilno okrožje.** Splošni: min. dr. Vekoslav Kukovec, nosilec liste: Ivan Rebek, ključavničar v Celju; Ivan Prekoršek, tinar v Celju; Ivan Raušl, pos. v Obrežu pri Središču; Vilko Weixl, trgovec v Mariboru; Anton Gnus, nadčitalj, Dol pri Hrastniku; Ivan Kejžar, poslanec v Mariboru; Jakob Zadravec, paromlinar v Središču; Peter Mravljak, pos. v Vuhredu; Konrad Esbacher, trgovec v Laškem; Vekoslav Spindler, urednik v Celju; Josip Sabati, naduč. v Gornji Poljskavi; Ivan Kitak, obratni vodja v Rogatcu; Franc Majdič, živino-zdravnik v Rogaški Slatini, Fran Podbrežnik, pos. v Gornjem Gradu. Kvalificirani: dr. Gustav Gregorin, odvetnik, begunec; dr. Vladimir Serbec, odvetnik v Mariboru; dr. Ernest Kalan, odvetnik v Celju; Fran Mravljak, prof. v Celju; dr. Ljudevit Pivko, prof. v Mariboru. Namestniki: Fran Voglar, poslanec v Mariboru; dr. Vinko Zeleznikar, zdravnik v Slov. Gradcu; dr. Tone Gosak, odvetnik v Ptuj; dr. Avgust Reisman, koncipient v Mariboru ter dr. Jože Tavčar, zdravnik v Središču.

* **Koliko strank nastopi pri volitvah v Sloveniji.** V Sloveniji nastopi s samostojnimi listami sedem strank: Jugoslovenska demokratska stranka, Slovenska ljudska stranka, Samostojna kmetska stranka, Narodno socialistična stranka, Jugoslovenska socialno-demokratska stranka, Komunistična stranka ter Kmetka prekmurska stranka.

* **Boškovičev povratek.** Gosp. Mate Boškovič, predsednik naše reparacijske komisije v Parizu je odgodil svoj prihod v Beograd do prihodnje nedelje.

* **Položaj v Nemčiji.** V državnem zboru je označil na seji v sredo državni kancler Fehrenbach, da je Nemčija v vojaškem oziru popolnoma brez moči. Zastopnik militarizma je sedaj Francija. Napram Nemčiji nima francoska oborožitev nobenega pomena več. Na vsak način je nemška razorožitev po mirovnih pogodbah samo pričetek splošne razorožitve. Upajmo, da pride vendar enkrat do tega. Radi Gornje Slezije je opozarjal državni kancler, da hočejo gotovi krogi podminirati pogoje mirovne konference. Nemci na Poljskem bodo ostali trdni in ohranijo zvestobo nemški domovini. V državnem zboru bomo stavili predlog, naj se jamči v gorenji Sleziji samostojnost zvezne države. Priklopitev dela neodvisnih v tretjo internacijo, ki vsebnje ruske ideje terorja in meščanske, bo skušala vlada zatreti z vsemi razpoložljivimi zakonitimi odredbami, da se onemogoči vsako meščanko vojno. Komuniste se svari prod incidenti vsakega značaja.

* **Madžarsko vzdihovanje po Slovaški.** Poslanec Karafiat je protestiral v neki interpelaciji v madžarski skupščini proti češki odredbi, da se zaprejo na Slovaškem vse šole z madžarskim učnim jezikom. Govornik je navajal, da je neki češki šolski nadzornik izjavil, da bode na Slovaškem v najkrajšem času vse češko. V Galanti in Zolyomi se je izdal razglas, ki prepoveduje govoriti javno madžarsko. V Košicah je določil sodni predsednik, da se mora tudi v privatnih govorih rabiti le državni jezik Čehoslovaške. Več oseb, obdolženih radi protidržavnega rovanja, se je aritiralo in zaprlo. Interpelant je naprosil zunanjega ministra, naj ukrene, da se odpravijo te azijske razmere. Zunanji minister grof Csaky je izjavil, da ima zaznamovati nebroj sličnih slučajev, ki se dogajajo dan za dnevom in ki so v ostrem kontrastu z mirovnimi pogoji raznih narodov. Madžarska vlada je naprosila antanto, naj odpomore tem razmeram, ali do sedaj brezuspešno. Pred par dnevi je odgovorila francoska vlada, naj donese pozitivne dokaze, na kar bode vpeljala preiskavo.

Dnevna kronika.

— **Praznik osvobođenja** je bil tudi včeraj tak, kakor smo sami. Nekaj zasiv na javnih poslopih, slovesna škola masa, pri kateri je latinsko pelje proslavljalo osvobođenje SHS in par cilindrov na cesti, to je bilo celo slavlje na zunaj. Niti na zunaj, se manj na znotraj pa nismo ne na predvečer, ne na praznik opazili, da bi bil to praznik za vse pod eno streho osvobođene Jugoslovene. Kaj čudo potem, če se nam Nemci izživajoče smeje?

— **Prvi zimski dan** nam je prinesel petek 29. oktobra. Zjutraj smo prišli že pod ničlo, smo torej tekmo onega dne padli za več ko 10° temperature. Pohorje kaže prvi sneg, ki je zapadel že v soboto. Huda zima pred Božičem, mehka po Božiču tako pravijo stari ljudje — če se ne motijo.

— **Nemško - avstrijske požarne brambе v Jugoslaviji.** Ze tolikrat smo apelirali na g. okrajnega glavarja naj napravi že vendar red v požarnih bram-bah, ki so se izživajoče vzpostavile zopet na svoj staro-avstrijski program. Upali smo, da bo tej toleranci konec, ko se je iz samih renegatov sestavljena požarna bramba iz Paker predrznila z izživajočimi nemškimi napisi se udeležiti sprejema regenta Jugoslovenov. Vsi apeli, vse pritožbe — bob v steno. Gospod okrajni glavar, ki želi, da bi ga priznali, kot zavednega, odločnega uradnika na odličnem mestu kraljevine Jugoslavije in ki je sicer tako točen in radodaren z uradnimi popravki, se dozdaj ni zganil, da iz naših požarnih

bramb izžene vsaj na zunaj starega nemško-avstrijskega duha. P tem seveda ni čudno, če nositelji tega duha postajajo čim dalje predrznejši, kakor nam kaže sledeči slučaj v Slov. goricah: Pri Sv. Trojici se je izvršila te dni žalostna rodbinska tragedija. Gostilničar Kocbek je bil od ljubimca svoje žene vstreljen v trebuh in je vsled te rane umrl v mariborski bolnici. Truplo so prepeljali v Sv. Trojico k zadnjemu počitku. Ker je bil član požarne brambе, je tudi požarna bramba v Sv. Lenartu sklenila se udeležiti pogreba. V gostilni Recar pa so sklenili, da se ga udeleže z zastavo, ki je še polna starih nemško-avstrijskih in vsememskih znakov. Udali so se odločnemu protestu od slovenske strani. Zato so pa na pokopališču oziroma med pogrebom nastopali namenoma izživajoče v nemškem poveljevanju, kar je zopet vzbudilo ogorčenje med Slovenci. Po pogrebu so nagrozili, da v slučaju požara slovenske lastnine ne bodo šli gasiti. Tako daleč torej je dozorel sad tolerance naših oblasti napram staro-avstrijcem v naši državi.

— **Našim zavednim Jugoslovenom.** Zgoraj omenjeni slučaji so nam žalostne priče, da se na naše oblasti ne moremo zanašati, da bi napravile red med našimi požarnimi bram-bami. Napravimo si ga sami! Povsod tam, kjer so ta društva v rokah nemško-avstrijskih prijateljev; pristopimo v takem številu v društvo, da preide društvo v naše roke. Ker so požarne brambo obče koristna društva, sicer ne odklanjamo tudi poštenih nemških članov, toda poveljstveni jezik mora biti slovenski (če smo se svojčas mi priučili nemške komande, se bodo tudi oni slovenske) in pometimo iz teh društev vse staro-avstrijske spomine!

— **Izprijeno meso na trgu.** V četrtek dopoldne je organ tržnega nadzorstva zaplenil mesarju Karolu Schmislu blizu 4 kg prekajene svinjine, ki je bila že po duhu in gnilobi res — svinjska. Ker to ni prvi slučaj, da se občinstvo za drag denar zastruplja z nevžitnim blagom, pričakujemo, da bo pristojna oblast ta slučaj za svarilo in vzgled drugim res eksemplarično kaznovala. Se je ukrenila preiskava tudi druge zaloge tega brezvestnega prodajalca?

— **Peki v preiskavi.** Kakor čujemo, se je v zadnjem času uvedla preiskava proti nekaterim pekomo radi slabega peciva. Največ pritožb je bilo proti pekariji Scherbaum zlasti radi črnega kruha, ki je sicer lepo pečen, že od daleč dišal po izprijeni moki v kateri so našli tudi črve. V pekariji F. Schmid, Jurčičeva ulica pa je bil bel kruh ne samo iz slabe, manjvredne moke, ampak tudi slabo prepečen. Tako pecivo je ne samo za vžitek manj vredno, ampak tudi zdravju zelo škodljivo, ker košček takega kruha lahko izpriči zdravje za celo življenje. Če toliko drugih pekov lahko peče pošteno pecivo, zakaj bi nekateri delali na račun ljudstva izjeme? Za take ljudi brezobzirne kazni!

— **Gerent Rebernik obsojen.** Ko je bivši župan v Zrkovcih, Vekoslav Sel oddal svoje posle katoliškemu gerentu Alojziju Reberniku, je vprico odbora tudi povedal, da ima občina vrniti Koku 250 komadov strešne opeke, katero je Sel izposodil za prekritje cerkve Device Marije v Brezju. Dočim je soprizadeta občina Dogoš svoj del že poravnala, je katol. gerent skušal to dolžnost utajiti. Dne 5. t. m. je prišla M. Grašič tozadevno k njemu, da izterja ta dolg za Kokola. Katoliški mož pa se je delal nevednega in je jezno izbruhnil: "Recite, da je Sel velik lažnjivec". Pred sodiščem je katoliški mož po svojem zagovorniku dr. Leskovarju skušal tajiti oziroma dokazati. Toda priče so potrdile, da naj g. Rebernik svojo obdolžitev obrne — nase. Obsojen je bil na 200 K globe.

— **Pri baronu Twicklu** nekaj ne more biti v redu. V četrtek večer je v stolpu škofijske cerkve bilo in zvonilo plat zvona za požar. Na naše telefonično vprašanje pri požarni bram-bi smo dobili v odgovor, da je velik požar pri treh ribnikih in sicer da gori Twicklov gozd, baron Twickl sam oziroma njegova soproga je telefonirala po čim naj-

Večjo pomoč požarne brambе. Ko pa je ista prihitela točno tja, ni bilo niti dima. Svetujemo, da pošlje požarna bramba primeren račun za tak nepotreben alarm, a poleg računa naj se g. baronu predloži tudi protest javnosti.

— Češkoslovaško slavlje v četrti večer v Narodnem domu se je izvršilo lepše in primernejše kot naše v gledališču, v „Veliki kavarni“ in po gostilnah. Na ta slavnostni večer se je zbrala vsa tukaj živeča češkoslovaška družina in na res umetniški način ter s priprosto zabavo proslavila spomin svojega velikega osvobođenja. V okusno ozaljšani mali dvorani je bila razstavljena slika predsednika Masaryka. V imenu Jugoslovenov je slavlje pozdravil profesor Pivko v češčini, čestital velikemu bratskemu narodu na osvobođenju ter apeliral na njegovo naklonjenost in ljubav do nas svojih južnih bratov. G. Kovar je recitiral Novakovega Masaryka. Na to je sledil bogat spored glasbenih točk čeških umetnikov, proizvajan po gg. Hladká, Kubat, Kubaček. Slavlja se je udeležilo tudi nekaj slovenskih rodbin.

— Trgovska nadaljevalna šola. Na mnoga vprašanja od strani gg. šefov in učencev se raznanja, da se pouk na tej šoli še ne more popolnoma pričeti in sicer iz vzroka, ker nam je mestni šolski svet hibe prostore v ženskem učiteljskem odpovedal. Da bi torej gremij tudi ša v bodoče ne imel več takih stitosti, si je pričel urejevati solske prostore v gremijalni hiši in tudi sodno odpovedal gosp. Legatu. Na dan pa, ko je Legat zapustil prostore in je gremij hotel urediti sobe za pouk, se je priselil nenadoma po naročilu stanovanjskega urada v te prostore vleznani verižniški urad. Ker je pa po mnenju teh merodajnih faktorjev v trgovskih prostorih boljše važen verižniški urad kakor pa firazredna trgovska nadaljevalna šola s 150 učenci ter pri razredu povprečno po 12 tedenskih učnih ur, zato se pouk ne more pričeti v vseh treh razredih. Kaj poreče k temu deželna vlada, oziroma poverjenišvo za uk in bogočastje, to bomo komaj videli. Upamo pa, da bodo ti gospodje morali uvideti, da je izobrazba in šola tem učencem neobhodno potrebna. Za verižniški urad — če že mora zares biti v Mariboru — se pa bode našel še kje kak kotiček, ker je zanj itak ena soba popolnoma dovolj, ne pa kar eno celo nadstropje. Začasno se bode pričel torej pouk zaradi pomanjkanja prostorov le deloma in sicer po 1. novembru v eni sobi II. nadstropja gremijalne hiše.

— Ali imamo na kolodvorski pošti cenzuro? Prejeli smo: Včeraj popoldne sem oddal na kolodvorski pošti ekspresno dopisnico. Uradnik pa jo je pred ekspedicijo vprico mene prav počasi od začetka do konca prebral. — Kako se to drzno postopanje strinja s pisemsko tajnostjo in službenimi predpisi za uredništvo? Dotični gospod gotovo nima nikakega dela na pošti, da mu preostaja toliko časa za čitanje tuje korespondence. — Ne čudim se torej, da se mi je pripetilo na tej pošti tudi sledeči slučaj: Oddal sem 12. okt. t. l. dopisnico, katero pa so šele 20. okt. odpravili. Očividno je dotični radovedni uradnik radi zanimivejše druge korespondence ni mogel poprej prečitati. — Krasna idila s pošte v Rovtali!

— Privatni pouk profesorja Marina se vsled nepričakovanih ovir začasno ne otvori.

— Kr. policijski komisariat v Mariboru je izdal sledeče odredbe: V očiščen ponovnih ponesrečenj, povzročenih v zadnjem času po vozilih sploh, se vidi policijski komisariat primoranega izdati na podlagi § 2, točka 2, naredbe celokupne deželne vlade za Slovenijo z dne 3. februarja 1919, št. 341, uradni list ex 1919, sporazumno z mestnim magistratom različna navodila in prepovedi, ozir. osvežiti tozadevne že obstoječe predpise cestnega reda in sicer: § 1. Vsa vozila (avtomobili, motorna kolesa, bicikli in sploh vsi vozovi) se morajo pri vožnji vedno držati na levo in se na levo stran tudi ogibati. Predvožnja je dovoljena na desno na širokih ulicah in kjer ni predpisana vožnja korakoma. § 2. Nagla

vožnja po mestu in po obljudenih delih predmestja je strogo prepovedana. Dopustna hitrost za vsa vozila v mestu znaša na odprtih cestah 15 km na uro, na vogalih ulic in če izvid ni prost, kakor je to ob meglenem vremenu, pa 6 km na uro. § 3. Na vogalih ulic in križiščih ter čez mostovo se mora le korakoma voziti. Korakoma se mora voziti posebno po gosposki ulici med Glavnim trgom in Gregorčičevo ulico in po vseh ozkih, strmih in težko pristopnih ulicah. Dalje pri šolskih poslopih ob času, ko učenci prihajajo v šolo ali odhajajo iz nje. § 4. Prevoz (transitopromet) po Gosposki ulici od Glavnega trga do Gregorčičeve ulice po vseh strmih, ozkih in težko pristopnih ulicah in mimo gledališča ob času predstav je sploh prepovedan. § 5. Avtomobili in druga pod točko 1. omenjena vozila, ki vozijo čez glavni most skozi mesto, morajo voziti le čez Glavni trg, po Tattenbachovi in Sodni ulici na Aleksandrovo cesto in obratno. Po Gosposki ulici od Glavnega trga do Gregorčičeve ulice in po vseh strmih, ozkih in težko pristopnih ulicah se z avtomobili, motornimi kolesi, bicikli in vpreženimi vozovi, sploh ne sme voziti. § 6. Predpisi pod 1 do 5 veljajo tudi za pozamezne vozne in jahalne živali. Prepovedano je isti puščati na javnih mestih brez nadzorstva, naj si bodo vprežene ali proste. § 7. Vsa pod točko 1 omenjena vozila morajo v nočnem času, to je po nastopu mraka, ko prične javna razsvetljava, imeti luči, katere se morajo prižgati obenem z onimi za cestno razsvetljava. § 8. Izvoščeki se morajo proti ljudstvu obnašati spoštljivo in po svojih predpisih. Pijanost, preprij, pokanje z bicom, kakor tudi drugačna nadlegovanja ljudi in vsakršni izgrede so strogo prepovedani. § 9. Igranje s žogo, kakor tudi druge igre, s katerimi se potniki nadlegujejo ali celo v nevarnost spravljajo, po cestah, ulicah in po vseh javnih prostorih je strogo prepovedano. § 10. Ceste, ulice in vsi javni prostori se ne smejo z vozovi ali z drugimi predmeti zapreti ali založiti. § 11. Vsa vozila smejo voziti le po cesti med občestnima jarkoma. Po pešpotih in sprehajališčih s sploh ne sme voziti. To velja posebno tudi za bicikle. Kolesarjenje po pešpotih in javnih nadov je strogo prepovedano. § 12. Za kolesarje (bicikliste) veljajo posebno naslednja določila: „V področju mesta Maribora morajo kolesarji voziti v počasnem tempu, a na križiščih še posebno počasi. Kolesarji smejo uporabljati samo, vozno pot znotraj obrobnihih kamenov ali žlebov, voziti se po stranskih stezah in pešpotih je brezpogojno prepovedano. Po noči, to je od početka ulične razsvetljave do jutranje zore, mora vsak kolesar imeti na svojem kolesu svetilko daleč vidno in dobro svetečo. Voziti se je na levo, izogibati na levo, a predvoziti na desno. Pri skupnih vožnjah se kolesarji ne smejo voziti drug poleg drugega, ampak le drug za drugim v razdaljah od najmanj 2 metra. Da se prepreči nezgode, mora kolesar pri križiščih itd. opozoriti mimoidoče pravočasno z znamenjem zvonca, oziroma s klicem. Javne ceste in trge uporabljati kot vežbališča za kolesarenje je prepovedano. Pri večjih vojaških obhodih, pogrebi, cerkvenih ali drugačnih slovesnih sprevodih, v bližini gledališča pred početkom in na koncu predstav in v obče tam, kjer se zbere večja množica ljudstva, ni dovoljeno voziti se po dotičnih cestah in trgih ali preko njih. Kolesar mora paziti na jezdne in vozne konje, prihajajoče mu nasproti in ako se splašijo, ali ako njih vodniki dajo znamenje k previdnosti, da se plašijo, mora takoj odsesti in svoje kolo kolikor možno skriti pred očmi konj. — Na poziv varnostne straže je vsak kolesar dolžan odsesti, in se mora brezpogojno pokoriti njenim navodilom. Avtomobili in motorna kolesa morajo imeti trombo, dvokolesa pa zvonček, s katerimi morajo po potrebi dajati znamenja drugim vozilom in potnikom.“ § 13. Po mestnem vrtu in drugih javnih nasadih je voditi pse na konopcu (vrvi). V poletnem času (pričenši z majem do konca septembra) je prepovedano puščati domače živali

(kunce, kokoši, piščeta itd.) v javne nasade. Istotako je prepovedana hoja po javnih nasadih izven pešpoti. Prestopki predstojecih predpisov se bodo — če ne nastopijo vmes določbe kaz. zakonika — kaznovali od podpisanega urada, in sicer v smislu ces. naredbe z dne 20. aprila 1854 drž. zak. št. 96 in člena II. nar. dež. vlade z dne 16. decembra 1919, št. 809 urad. lista iz leta 1919 z globo od 2 do 4000 K ali z zaprom od 6 ur do 14 dni.

— Ljubljanski brijski pomočniki so radi meznega vprašanja pričeli stavkati.

— Analfabetski tečaji se baje ustanove po vseh večjih mestih Jugoslavije s 1. novembrom t. l. Minister za prosveto je naročil vsem šol-kim nadzornikom, da organizirajo te tečaje, ki bi trajali 5 mesecev. Učitelji bi prejeli za vsakega učenca, ki bi prestal skušnjo, po 30 dinarjev nagrade.

— Restavracija „Maribor“ na Grajskem trgu bo sprejemala od 1. novembra dalje abonma prve vrste za boljše gospe in dame. Abonma ne bo vezan na mesec, ampak le na poljubno število dni. Nudila se bodo res samo prvovrstna jedila. Natančnejše pogoje se izve osebno pri lastnici.

— „A nap“ prepovedan v Jugoslaviji. Oddelek za javno varnost ministrstva za notranje posle objavlja: Ministrstvo za notranje posle je prepovedalo v Jugoslaviji budimpeštanski list „A nap“, ker piše proti interesom naše države.

Kultura in umetnost.

— Večer žalostnega spomina. Kdor je bil lani v prenapolnjeni hiši slovenske Talije navzoč pri slavlju prve obletnice našega osvobođenja, je moral letos dobiti utis, da se v isti napol prazni hiši praznuje naša — zadnja večerja. Dobro za nas, da je ta utis le refleks trenutnega razpoloženja, gorje nam, če naj bi bila to izvirna slika našega položaja ob drugi obletnici našega vstajenja. „Smrt majke Jugovića“ je čisto gotovo „dramska pjesma“, velika tragedija zgodovinskega pomena i za nas; režija je bila in tudi vloge zlasti glavna vloga majka Jugovića (gospa Dragutinovića) v najboljših rokah, toda po globokosti njenega izvora bi bila na svojem mestu ob izidu usode našega „Kosova“ — Korotana, pa tudi na večer Vseh svetih; za drugo obletnico našega osvobođenja pa ravno to krasno delo ni bilo na mestu. To je mnenje in sodba, če ne vseh, gotovo pa pretežno večino udeležnikov tega večera, pa tudi mnogih, ki se tega večera niso udeležili. Je vse zastoj, občinstvo se ne da prisiliti od prepričanja tistih, ki so uverjeni, da je ravno „Smrt majke Jugovića“ bila za ta večer najprimernejša uprizoritev. A ker se jo je že uprizorilo, bi bila vseeno narodna dolžnost vsaj glavnih predstavitev naroda in oblasti, da bi se bili spomina slavlju na ljubo narodu pokazali. Da tega niso storili, je to žalostno spridevalo zanje same. Iz te sodbe moramo vsaj deloma oprostiti one, ki so se udeležili češkega slavlja v Narodnem domu, nikakor pa ne tudi onih, ki so napolnili otvoritev „Velike kavarne“ samo radi vojaške godbe, ki pa ni igrala. Če bi bilo nekoliko več dejanske harmonije med nami in Čehi, bi se bil že a priori vršilo na ta večer skupno češkoslovaško slavlje, a drugi dan skupno jugoslovenska proslava. Tako pa smo bili letos prvič raztrgani in dve prireditvi, katerih nobena ni tako izpadla kakor bi bili velikemu pomenu primerno morali izpasti. Ljubljana ni vedno naš vzor, a to pot bi morala biti. Po našem lastnem „Kosovem“ iz teh dni plakujoča duša potrebuje visoke pesmi o vstajenju, ne o smrti.

— Zgodovinske razglednice iz Kosovega polja, kakor mnogo drugih krasnih reprodukcij je v izlozbi knjižarne V. Weigl na Glavnem trgu.

— Umetniška razstava angleških umetnikov v Zagrebu. Tekom leta 1921 se bo vršila v Zagrebu umetniška razstava angleških umetnikov. Zastopani bodo najodličnejši kiparji in slikarji.

Najnovejša poročila.

Vollino gibanje.

LDU Beograd, 28. oktobra. (ZNU). „Politika“ piše pod naslovom „Pred volitvami“: Minister za finance, Kosta Stojanović je odpotoval v Bitoli radi agitacije, ker bo tam najbrže kandidiral, Ljuba Davidović se je vrnil iz Peči v Skopje. V Kragujevcu je bil aretiran narodni poslanec Srećan Kojić. Nosilec radikalne liste v kragujevskem okrožju bo Joca Jovanović, minister za zgradbe. Nikola Pasić odpotuje te dni v Banjaluko, kjer bo nosilec radikalne liste. Svetozar Pribičević se jutri povrne v Beograd z agitacijskega potovanja v Liki. Ličani so ponudili poslansko mesto arhimandritu Valerijanu Pribičeviću.

Zveza Jugoslavije in Grške.

LDU Beograd, 28. oktobra. „Tribuna“ javlja iz Aten: Smrt kralja je pretresla ves grški narod. Povsod vlada velika skrb zaradi naslednika na prestolu. Glas o prihodnosti junškega kraljevića prestolonaslednika Aleksandra k pogrebu grškega kralja je pregnala temne oblake z neba Helade. Veliko je zaupanje v Venizelozo, da povede državo iz vrtince. Tudi zaupanje do srbsko-grške zveze raste. Prihod našega regenta se pričakuje z nestrpnostjo.

Delegati za konferenco zvezi narodov.

LDU Beograd, 28. oktobra. Minister za zunanje stvari je imenoval za delegate na konferenci zveza narodov, ki se bo vršila dne 15. novembra v Zevevi, vseučiliškega profesorja v Ljubljani, dr. Ivana Zolgerja, poslanika dr. Miloslava Spalajkovića in vseučiliškega profesorja v Zagrebu dr. Ladislava Polića.

Proslava češke osvoboditve v Ljubljani.

LDU Ljubljana, 29. oktobra. V proslavo druge obletnice osvobođenja češkoslovaškega naroda se je včeraj dop. ob 11. uri vršil v srebrni dvorani hotela „Union“ slavnosten sprejem. G. generalni konzul Beneš je sprejemal čestitke k obletnici od naših oblasti in narodnih društev. Prišlo je mnogo zastopnikov vseh naših javnih oblasti: predsednik dr. Brejc za vladu, general Dokić s pobočnikom, knezoškof dr. Jeglič, dr. Triller za mesto, predsedniki raznih narodnih korporacij itd. Zvečer se je vršila slavnostna proslava dneva v opernem gledališču. Generalni konzul Beneš je imel lepo zasnovan govor, v katerem je pozdravil prisotne in v vznesenih besedah proslavil dan, ki je prinesel Slovanom zaželjeno svobodo.

Proslava osvobođenja.

LDU Ljubljana, 29. okt. Povodom druge obletnice narodnega osvobođenja je bila danes ob 10. uri dop. v stolnici slovesna služba božja z zahvalno pesmijo, katero je daroval knezoškof dr. Jeglič ob veliki asistenci. Službi božji so prisostvovali predsednik deželne vlade dr. Brejc s soprogom, poverjeniki, poveljnik dravske divizijske oblasti, general Dokić s svojim štabom, načelniki raznih državnih in avtonomnih oblasti, župan ljubljanski dr. Tavčar s mestnimi svetniki, zastopniki raznih društev, korporacij, institucij itd., uradništvo, častništvo in mnogobrojno občinstvo. Šolska mladina je imela službo božjo in šolske slavnosti v svojih učnih poslopih. Tudi v cerkvah drugih veroizpovedanj so bile slavnostne službe božje. Mesto je v zastavah. Iz raznih krajev prihajajo poročila, da se narodni praznik obhaja slovesno.

Podpore za klerikalno agitacijo na Slovaškem.

DKU. Praga, 28. okt. „Pravo Lidu“ poroča, da je vodja slovaške ljudske pater Hlinka naprosil za izstavitev potnih listin v Ameriko, kjer bi agitiral med slovaškim prebivalstvom za finančno podporo klerikalnega gibanja na Slovaškem.

Zaplenjeno zlato.

DKU. London, 28. okt. V Dublinu se je o priliki hišne preiskave odkrilo zlato zaklad irske republike in se ga zaplenilo.

Sokolstvo.

O Sokol v Studencih priredi v pbotu, dne 6. novembra t. l. ob 19. uri zvečer v Križevem dvoru »Marinov večer« z godbo, plesom, šaljivo pošto, srečolovom itd. Sodeluje železničarsko pevsko društvo »Drava« iz Studencev, ki je cenjenemu občinstvu znano od prireditelj letošnje izletne sezone in bo tudi pri tej priliki gotovo vsakogar zadovoljilo. Tudi »Martinova pos« ne bo manjkala. Ker bo to prva lovanska prireditev v Križevem dvoru, posebno pa, ker je namenjen čisti doživetju za Sokolski dom v Studencih, prosimo najljubše, da se udeležite v obilnem številu. Zdravo!

Sokol v Studencih.

Sport.

Sport v nedeljo in ponedeljek.
7 nedeljo 31. t. m. tekmuje na sportnem igrišču »Maribora« ob 10. uri predpoldan »Rote Elf« I. in »Maribor« I. Popoldan odloči tekma »Herta« I. in »Rapid« I. o prvenstvu v Mariboru. Ta prireditev bo nudila zelo oster boj, ker sta oba kluba v dobri formi in razpolagata z izvrstnimi posamezniki. — V ponedeljek igra prvak Maribora s S. S. K. Celje, prvak Cella, kateremu je neopričkovano podlegel losedanji nemški prvak Atletiksportklub Celje, v rezultatu 2:0!

Gospodarstvo, trgovina.

»Tvrška Panonija v Ptuj« že izdeluje vtiake, popravila stroje, aparate in avtomobile, ki jih je dobila iz raznih krajev Jugoslavije v popravilo. Prihodnje leto bo treba podjetje povečati, ker je edino svoje vrste v državi. Potrebovali bomo mnogo kapitala.

Konferenca beograjskih trgovcev. V četrtek se je vršila v dvorani

beograjske borze konferenca beograjskih trgovcev, na kateri so zastopniki trgovske zbornice poročali o uspehih svoje mislije pri finančnem ministru glede izprememb v zakon o davku na poslovanje obrti:

— Zveza narodov in finančno vprašanje. V seji zveze narodov je Bourgeois obravnaval o zaključku bruseljske finančne konference. Sklenilo se je, da se ustanovi stalen biro za študij finančnega vprašanja.

— Češka dobava za zagrebško plinarno. Mesni samoupravni odbor bo nabavil iz Čehoslovaške za potrebe mestne plinarne 100 premoga za kompenzacijo 24 vagonov moka št. 2. Premog in moka se bota odposlala do konca novembra v dveh polovčnih partijah.

Prisilno posojilo na Bolgarskem. Bolgarski finančni minister je v pisarni saborja predložil zakonski načrt glede izdajanja prisilnega posojila v znesku 2 milijard levov za delno kritje nezaloženih državnih dolgov.

Razno in humor.

Posledice spiritizma. Neki dr. Mr. Moripit v Newyorku se je zelo bavil s spiritizmom. Vsak večer je v družbi svojih prijateljev klical duhove ter jih izpraševal razne stvari. Neki večer je po taki spiritistični predstavi pozabil odposlati duh nekega svojega ranjkega prijatelja. Ko je ugasnil luč in se vlekel spat, je začutil, kako ga skuša nekdo daviti. Potegnil je revolver in je ustrelil, naka je slišal bolešno stokanje. Ko je posvetil, ni zapazil ničesar, zunaj je pa čul besno rjoenje nekega čudnega glasu. Stopil je k oknu in kaj je videl na dvorišču: okostnjak je čepel na njegovem nosu ter ga davil za vrat. Zopet je ustrelil Moripit s revolverjem, naka r je okostnjak izginil. Ker je bilo dalj časa morno, se je podal k postelji, da bi zaspal. Krik-

nil je groze, ko je opazil, da spi v njegovi postelji isti skelet, katerega je videl na dvorišču. Glavo je imei povleči z ruto, vso promočeno od krvi. Moripit pa ne bodi len, prime tega prebivalca drugih regijonov in ga trešči na dvorišče. Čisto natančno je slišal hreščanje kosti. Zbudil je takoj sostanovalec, ki

so preiskali vse dvorišče, ali našli niso nič. Po izjavi dr. Moripita se ne bo nikoli več bavil s pogovori z duhovi, ker ima dovolj teh neumnosti.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.

Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Požena deklica s primerno šolsko predizobrazbo se sprejme kot učenka v trgovino s papirjem Brišnik v Slovenski ulici 10. 697 3—1

100 kron tistemu, ki mi do 1. novembra preskrbi meblvano sobo ali kabinet v Mariboru. Ponudbe pod »Stalno nameščen« na anon-čno ekspedicijo »Triglav«, Slovenska ulica 15. 698

Postelja z nočno omarico, zavese iz čipk, stolice, prevleke za perjanke, postelina pregrinjala, otroški voziček ter vsakovrstne slike ročnega dela, vse lepo se po ceni proda. Glavni trg 18-II, vrata 7. 700

Proda se: Eks garnitura (zofa s 6 fotelji), ena omara za obleko z 2 vratni, dve postelji iz trdega lesa, ena starinska omara z miznicami, ena starinska rokoko pisalna miza, sklopilna miza s 6 stolicami, kuhinjska miza, kuhinjska omara, obeljalnik za obleko in spalni divan. Ogleda naj se Bresterica št. 30. 701

Lesena ževlje (colife) se dobi dokler zaloga pri Jakobu Lah, Maribor. Glavni trg št. 2. 695 5—2

Lepo drobno morsko travo »Alger« za modroce, nudi v večjih in manjših množinah po najnižji ceni. A. Sušnik, Ljubljana, Zaloška cesta št. 21. 665 3—3

Baterije

za žepne svetilke in razno drobnarijo priporočata
Baloh & Rosina
Maribor, Grajski trg 3.
699

V našem se odda
Slovincu
2 trgov. lokala

ozir. skladišči ali delavnici sredi mesta. Vprašati Dravska ulica 10, I. nadst., vrata št. 11. 694 5—2

Dražba lova.

Lovska pravica v krajevni občini Gradiška se da potem dražbe za ostalo zakupno dobo t. j. do 30. junija 1922 v zakup.

Ta dražba se vrši v sredo, dne 10. novembra 1920 ob 10. uri predpoldne pri okrajnem glavarstvu v Mariboru, v sobi št. 14. 702

Okrajno glavarstvo Maribor, 25. novembra 1920
Okrajni glavar: Dr. Lajnšic s. r.

Zamenjam takoj

prijazno stanovanje zraven kavarne »Promenada«, obstoječe iz 2 sob in pritlikin s stanovanjem z 2 ali 3 sobami in pritlikinami v mestu.

Selitvena stroške sem pripravljn povrniti. Pismene ponudbe na poštni predal 18 v Mariboru. 685 5—4

MARIBORSKA TISKARNA D.D.

Centrala: Jurčičeva ul. 4. Podružnica: Strossmayerjeva ul. 5.

Centrala:
Telefon
št. 24.

Izuršuje vsa v tiskarsko, litografsko in kamnotiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: knjige, brošure, cenike, računske zaključke, letake, lepake, vabila, račune, razpredelnice, pisma in pisemske zavitke, osmrtnice, posetke, račune ter vse tiskovine za občinske in druge urade. Naročila se točno izurše ter se zaračunajo najceneje.

Podružnica:
Telefon
št. 3/VI.

Tiskarna je opremljena z najmodernejšimi
in najnovejšimi stroji in črkami.